

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

ministeriernes filmudvalg og institutionen Dansk Kulturfilm, har det ikke været muligt at forhøje. For at begrænse forbruget af fondens formue har man tværtimod været tvunget til væsentlige nedskæringer.

Ministeriet for kulturelle anliggender har nedsat et udvalg, som har iværksat en undersøgelse af problemerne i forbindelse med den statslige kortfilmsproduktion (undervisningsfilm, andre oplysende film, børnefilm o. s. v.), og det står allerede nu klart, at de nuværende produktionsmuligheder er ganske utilstrækkelige til at dække behovet, ligesom også filmcentralens bevilling til indkøb af kortfilm er utilstrækkelig.

Kortfilmens betydning som selvstændig kunstform og som et af de vigtigste hjælpemidler i oplysningsarbejdet i videste forstand har i mange år ikke været tilstrækkelig erkendt her i landet, og man har budt den alt for ringe kår. Jeg tror, det er nødvendigt, at man nu søger at råde bod på dette forhold.

I denne forbindelse vil jeg gerne fremhæve vigtigheden af et nærmere samarbejde mellem fjernsynet og kortfilmsproduktionen. Nødvendigheden af en vis koordination af skole-TVs produktion og produktionen af undervisningsfilm er indlysende, men også på mange andre områder trænger et samarbejde sig på. På ministeriets initiativ har disse spørgsmål været drøftet mellem repræsentanter for Danmarks radio og for statens filmcentral, og jeg har grund til at tro, at de vil kunne løses på en sådan måde, at det kan blive til gavn for begge parter.

Som det fremgår af mine bemærkninger om filmsfondens udvikling i de senere år, er en sanering af fondens økonomi påtrængende nødvendig, idet der for det første må skabes balance på fondens regnskab og for det andet skaffes udveje for en stærkt tiltrængt forhøjelse af bevillingerne til produktion og anskaffelse af kortfilm.

Et første skridt henimod en sådan sanering er allerede taget ved fremsættelsen af forslaget til lov om teatre, hvorefter en række filmsfondstilskud til teaterformål, for tiden ca. 1 mill. kr. årlig, forudsættes overført fra fonden til ministeriets ordinære finanslovbudget.

Herudover foreslås det nu, at alle egentlige driftsudgifter, lønninger, husleje, kontorhold m. v., vedrørende statens filmcentral og filmmuseet overføres til ministeriets ordinære budget, således at filmsfonden fremtidig kun skal dække de to institutioners udgifter til indkøb af film, filmslitteratur m. v.

Fonden vil herved blive aflastet for yderligere godt 1½ mill. kr., og den vil herefter blive i stand til i videre omfang end hidtil at yde støtte til den danske kortfilmsproduktion.

Forhåbentlig vil denne økonomiske sanering også gøre det muligt at få løst spørgsmålet om etablering af en filmsuddannelse. En organiseret uddannelse på dette område — som den, der kendes adskillige steder i udlandet — har længe været savnet her i Danmark som i de øvrige nordiske lande. Ministeriet har for nylig nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter for de interesserede kredse, og jeg venter fra denne arbejdsgruppe et forslag om, hvordan man bedst kan tilrettelægge filmsuddannelsen her i landet.

Under alle omstændigheder finder jeg det rigtigst, at filmsfonden — hvis den kan — bærer udgifterne ved en eventuel kommende filmsuddannelse, og jeg har derfor foreslået indført hjemmel herfor.

Af øvrige ændringer i reglerne om filmsfondens anvendelse i forslagets § 23 kan nævnes, at den hidtidige bestemmelse om, at den del af indtægterne, der ikke anvendes til de opregnede formål, skal overføres til undervisningsministeriet til understøttelse af kunstnere og videnskabsmænd og til fremme af kunstneriske og videnskabelige formål, foreslås afløst af en bestemmelse, hvorefter der hvert år overføres et fast beløb, i alt 200.000 kr., til undervisningsministeriet og ministeriet for kulturelle anliggender som rådighedsbeløb til fremme af almene kulturelle og videnskabelige formål. Den gældende regel er i praksis blevet fortolket således, at der hvert år er blevet overført en fikseret sum på 100.000 kr. til undervisningsministeriet, og denne praksis foreslås altså lovfæstet, samtidig med at beløbet, som i de senere år har været utilstrækkeligt, foreslås forhøjet til 200.000 kr.

Forslagets kapitel 7 indeholder straffe-